

Úvod

Pane, nikdy si nám úplne neobjasnil zmysel utrpenia, zmysel kríža, ale ukázal si nám, ako to utrpenie, ten kríž máme niesť. Chceme ísť s Tebou na túto krížovú cestu aj my z propedeutika, pretože je to cesta, kvôli ktorej si prišiel na našu Zem a vďaka ktorej si nás vykúpil. Našou úlohou je využívať čas na to, aby sme sa formovali po stránke ľudskej, duchovnej, intelektuálnej a pastoračnej. Kráčanie v živote cestou nesenia kríža, ako si ho Ty niesol, je istou cestou formácie správnym smerom.

Ale na túto cestu kríža a formácie poživaš nielen nás, ale všetkých, ktorí veria v Teba a chcú Ťa nasledovať. Všetci máme pracovať na sebe, na svojom charaktere, na svojom vzťahu s Tebou, na lepšom poznaní Ťa a vzájomnej všímavosti a pomoci.

Nech je táto Tvoja krížová cesta stále pre nás inšpiráciou, ako čo najviac naplniť Tvoje slová „*Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.*“ (Mt 16,24)

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

1. zastavenie: Pán Ježiš je odsúdený na smrť

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Začiatok je pre nás vždy ťažký, obzvlášť, ak ideme do niečoho neznámeho. Pán Ježiš vedel, kam kráča a za akým cieľom. Vedel, čo ho čaká. Ale i cez všetky prekážky sa rozhodol, že začne naplňovať svoje najväčšie poslanie, obetovať sa za nás.

Bol súdený, hoci nikomu nič zlé neurobil. Koľkokrát aj my niekoho súdime a vôbec ho nepoznáme. Nepoznáme jeho kroky ani zmýšľanie, prečo takto koná. Stavíme sa na post sudcov, ale neprislúcha nám to. Prv, ako začneme konať, by sme sa mali zamyslieť, či nie sme tiež len ľudia, ktorí potrebujú milosť. Avšak, milosť sa nezíska tým, že niekoho obviníme, ba odsúdime.

Ježišu, vstúp nám do srdca, aby sme nikoho nesúdili, ale aby sme každého milovali takého, aký je.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

2. zastavenie: Pán Ježiš berie kríž na svoje plecia

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Aký bol pohľad Ježiša na kríž, keď ho uvidel? Ježiš už od detstva spoznával vlastnosti dreva, keď pomáhal otcovi. Avšak dozaista ho svätý Jozef chránil pred trieskami, mozolmi, pilinami. Tak, aký to bol pohľad? Určite poznal hodnotu toho dreva, aj o aké drevo ide, aj ako je opracované. A vedel, ako ho má chytiť a ako ho vziať.

Čo však ešte Ježiš vedel? Určite poznal to najdôležitejšie: duchovnú hodnotu nesenia kríža ako obety. Vedel ako má k tejto obete pristúpiť, prijať ju a niesť.

Aj my od prvého ročníka základnej školy na svoje plecia berieme aktovku. A tak prirodzene, keď naši rodičia videli, že nevládzeme, tak nám ju chvíľu poniesli. Od detstva sme spoznali vlastnosti materiálnej ťažoby. Vedeli sme, ako niesť aktovku plnú úloh.

Na čo však ešte stále zabúdame? Na to, ako prijať to najdôležitejšie: duchovnú hodnotu nesenia kríža. A čo častokrát nevieme? Ako k tejto obete kríža pristúpiť, prijať ju a niesť. A tak prirodzene, keď Ježiš vidí, že nevládzeme, tak nám ho chvíľu nesie. Dozaista nás Ježiš chráni pred zbytočnou "trieskou", "mozolmi", "pilinami".

Tak, aký to bol pohľad? Ten najmilujúcejší. Aj keď pri pohľade na kríž vedel, že ho bude bolieť každá trieska, od ktorej ťa chce uchrániť a bude mať veľa mozolov. Bol to pohľad, v ktorom videl hodnotu tvojho šťastia a tvojho života.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

3. zastavenie: Pán Ježiš prvý raz padá pod krížom

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Drahý Ježišu, nedávno si zobral kríž na svoje plecia a už padáš. Tvoje zoslabnuté a utýrané telo sa zapotácalo a spadlo. Ležíš tvárou k zemi, mlčíš a ticho znášaš všetky prejavy nelásky. Vieš, že Otcovou vôľou je dokončiť dielo vykúpenia. Preto z lásky k nám vstávaš a ideš ďalej.

Drahý Spasiteľu, čo Ti zapríčinilo tak bolestný pád? Naše hriechy. A zrejme tie, ktorých sme sa dopustili krátko po našich dobrých predsavzatiach. Koľkokrát sme sa odhodlane rozhodli zmeniť svoj život k lepšiemu – napríklad, že nebudeme bez príčiny hovoriť o chybách druhých, budeme si dávať pozor na jazyk, pri hádke si zachováme rozvahu a pokoj, budeme sa viac modliť a pod. Zakrátko však prišli situácie, kedy sme zlyhali. Drahý Ježišu, odpusť nám tieto naše pády, zvlášť tie, ktorých sme sa dopustili vedome a dobrovoľne. Chceme za to činiť pokánie, s dôverou vstať a kráčať ďalej po ceste spásy.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

4. zastavenie: Pán Ježiš sa stretáva so svojou matkou

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Stretnutie Ježiša s jeho matkou, Pannou Máriou, bolo určite silne emocionálne. Každý to cítil a každý to vnímal. Po Ježišovi azda najviac jeho matka – lebo matka.

Každé dieťa je darom pre milujúcich sa rodičov a každá strata je kolom do ich srdca. No vždy najviac trpí srdce matky, lebo dieťa vyrastalo priamo pod jej srdcom, a je teda s ňou veľmi zviazané. Dieťa a matka tvoria nerozlučiteľné puto, aj keby bolo dieťa na druhom konci sveta, matka ho stále cíti – lebo matka.

Paradoxom dnešnej doby je to, že tí, ktorí chcú mať deti, nie vždy ich majú, a tí, ktorí deti nechcú, tak nie vždy ich s láskou prijímajú. Častokrát musíme bojovať o vlastné deti proti antikresťanskému duchu tohto sveta, aby sme ich zachránili pre večnosť. Milujúce matky to tak robia – lebo matka.

Panna Mária, aké to bolo stretnúť sa so svojím strýzneným synom na krížovej ceste? Ako zvládame vlastnú krížovú cestu? Vnímame ju? Vieme o nej a akceptujeme ju? Prijímame ju? Vieme, že len s ňou a vďaka nej dosiahneme večný život?

Pane Ježišu, tvoja matka nesmierne trpela. Dnes taktiež trpia mnohí rodičia.

Daj, aby sme svoje deti nadovšetko milovali a vychovávali ich v Tvojom svetle, aby sme sa raz mohli všetci s Tebou stretnúť po tom, ako dokončíme svoju vlastnú cestu kríža.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

5. zastavenie: Šimon Cyrenejský pomáha Pánu Ježišovi niesť kríž

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Šimon sa vracal z poľa, keď mu naraz skrížili cestu vojaci, ktorí viedli odsúdencov na Kalváriu. Prinútili ho, aby pomohol niesť kríž Ježišovi. Nám možno pri slovách, že bol prinútený, prichádzajú na um myšlienky typu: „To je ale ochota, strápenému Ježišovi pomohol len preto, lebo musel, keby nemusel, tak by mu nepomohol.“ No mali by sme si dať pozor na predčasné súdy. Možno keď Šimon uvidel Ježiša, ochotne mu poslúžil.

A čo my? My možno aj radi sami iniciatívne urobíme niečo dobré, možno preto, že chceme vyzeráť dobre v očiach iných, alebo, že za to dostaneme pochvalu a možno aj preto, že to pre nás nie je náročné. Sme však ochotní poslúžiť, ak nás o to niekto nečakane poprosí, vo veci, ktorá nám nie je tak príjemná? Sme poslušní Božiemu Duchu alebo našim autoritám? Alebo si len sami vyberáme, čo budeme a čo nebudeme robiť?

Ježišu, daj nám čnosť ochoty a poslušnosti, aby sme vždy boli pripravení plniť Tvoju vôľu.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

6. zastavenie: Veronika podáva Pánu Ježišovi šatku

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Veronika podáva Ježišovi šatku, aby si mohol utrieť krvou zaliatu tvár. Na prvý pohľad nič veľké neurobila, ani ho nezbavila bolesti, ani ho neodbremenila od kríža ako Šimon. Stálo to zato, takto sa vpliesť medzi krutých vojakov? Také veľké riziko za minimálny úžitok? My často takto kalkulujeme: prinesie naša námaha či riziko adekvátny úžitok? „Malé skutky“? Nemá zmysel sa tým zťažovať. My by sme chceli ukázať svoju veľkosť veľkými skutkami. Aj Judáš, keď Mária z Betánie použila vzácny olej, aby Ježišovi pomazala nohy, povedal: „*Načo také mrhanie, radšej sa to mohlo predať a rozdať chudobným.*“ (Jn 12,5) A evanjelista Ján poznamenáva, že mu nešlo o chudobných, ale že bol zlodej. Zrejme chcel zakryť svoju zlobu „veľkým skutkom“. Nerobíme niekedy podobne?

Lenže pozrime, aká je Ježišova odpoveď. Veroniku odmenil za jej malý skutok plný lásky tým, že jej zvečnil podobu svojej svätej tváre. O hriešnici, ktorá urobila rovnaký skutok ako Mária, povedal: „*Odpúšťajú sa jej mnohé hriechy, lebo veľmi miluje.*“ (Lk 7,47) Ježišovi nejde až tak o vonkajšie skutky, ale o našu lásku, naše srdce. Možno nie vždy máme možnosť robiť veľké skutky, ale neustále môžeme milovať.

Ježišu, odstráň naše kamenné srdce a daj nám srdce z mäsa – teda srdce plné lásky.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

7. zastavenie: Pán Ježiš druhýkrát padá pod krížom.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„*Ten pád Krista, pýcha spôsobilá.*“ (JKS 178) Koľkokrát sme tieto slová pri krížovej ceste spievali a napriek tomu sme si neuvedomili, že aj kvôli našej pýche Kristus padá pod krížom. Nemusí to byť pýcha veľkých rozmerov, stačí, ak sa pohádame s manželkou, manželom, rodičom, kamarátom... a čakáme, kedy príde za nami ten druhý, pretože my sme v tom nevinne. Pozrime sa na Krista. On ako stelesnená Láska nečaká, ale prichádza a dáva sa na drevo kríža. Nečaká, kým my zhrešíme a prideme prosiť o odpustenie. On nás dávno pred tým vykúpil, aby sme my mali večný život.

Ježišu, pomáhaj nám, aby sme neupadli do pýchy, ktorá ničí naše vzťahy. Pomáhaj nám byť ľuďmi lásky a odpustenia.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

8. zastavenie: Pán Ježiš napomína plačúce ženy

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Slzy patria akosi viac k ženám ako k mužom. Neprekvapuje nás, že ženy plakali nad Ježišovým utrpením, dokonca to môžeme vyhodnotiť ako maximálnu vec, ktorú mohli v danej situácii urobiť. Napriek tomu sa k nim Ježiš obráti a povie: „*Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi.*“ (Lk 23,28)

Táto Ježišova veta nám dáva príležitosť uvedomiť si dve dôležité roviny, bez ktorých nebudeme mať správny postoj k sebe a k svojmu okoliu. Tou prvou je vo všetkom začínať od seba. Ak sa niečo pokazí, niečo zle dopadne, najprv sa pýtať sám seba, kde som urobil chybu, a až tak hľadať chyby v iných. A druhou rovinou je uvedomovať si plnú zodpovednosť pred Bohom za ľudí, ktorí sú nám zverení. Pre rodičov sú to ich deti, pre kňazov ich veriaci, pre predstavených ich zverenci.

Pane, nie Ty si si spôsobil ten kríž, ale my sme Ti ho spôsobili. Svojimi vedomými hriechmi a svojou vedomou nezodpovednosťou voči nám zvereným bratom a sestrám. Pomôž nám rásť v osobnej zodpovednosti voči sebe aj voči iným.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

9. zastavenie: Pán Ježiš padá tretíkrát pod krížom

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Exorcisti vravia, že najväčšou zbraňou diabla je znechutenie. Človek sa vtedy prestane o čokoľvek snažiť, povie si, že nič nemá zmysel a rezignuje. Žitie života sa mu stane živorením. A presne toto je voda na mlyn Zlému, pretože takýto človek je potom oveľa viac náchylný ku konaniu zla voči iným aj voči sebe a je mu to jedno. Kedy to znechutenie prichádza? Po opakovaných pádoch, kedy sa po viacnásobnom neúspešnom snažení rozhodne už nevstať.

Ježiš nám dáva v tomto prípade iný príklad - vstať znova. Aj keď padol tretíkrát a možno to už vyzeralo ako jeho koniec, On znova vstal. Jedna myšlienka hovorí: „*Nikdy sa nevzdávaj, pretože veľké veci vyžadujú čas.*“ Práca na sebe, zlepšenie sa v čomkoľvek je veľkou vecou. A to si vyžaduje čas a trpezlivosť sám so sebou. Veľkým vzorom nám v tom môžu byť malé deti, ktoré padnú x-krát, kým sa naučia chodiť a predsa vždy vstanú a skúšajú znova. Aj túto vlastnosť detí je dobré si uvedomiť pri čítaní Ježišovej vety: „*Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva.*“ (Mt 18,3)

Pane, prosíme Ťa, aby sme sa nikdy nevzdávali, vždy sa pokúsili vstať a išli ďalej.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

10. zastavenie: Pána Ježiša vyzliekajú zo šiat.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Stačí, ak si zarežeme pri bežných prácach do prsta a už sme obmedzovaní a nie sme v plnej pohode. Kristus bol takto doráňaný celý. Rany po bičovaní, rany od pádov počas krížovej cesty, rany od trňovej koruny. Niektoré z nich boli už aspoň zaschnuté, netiekla z nich krv, neboleli tak ako ostatné. Pri tomto zastavení ich strhnutím šiat všetky neľútostne obnovili. Takto Kristovi obnovujeme rany aj my našimi hriechmi. Ľutujeme, sľubujeme, že sa polepšíme, snažíme sa, ale aj tak sa skoro vždy k tým hriechom vrátime. Častokrát aj k hriechom proti čistote srdca. Zakaždým Kristovi opäť strhávame šaty a obnovujeme rany, ktoré trpel len kvôli nám a z lásky k nám.

Ježišu, pomáhaj nám, aby sme Ťa dokázali viac milovať. Pomáhaj nám, aby sme Ti neublížovali opakovanými hriechmi, ktorými Ti obnovujeme rany. Daj, aby sme milovali Teba, svojich bližných, mali v úcte svoje telo, a tak napomáhali k sceľovaniu Cirkvi, tvojho tajomného tela.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

11. zastavenie: Pána Ježiša pribíjajú na kríž

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Všimli ste si nápis na Ježišovom kríži? Je tam napísané: INRI - Ježiš Nazaretský, židovský kráľ. Všimli ste si, ako je napísané v Biblii, že sa mu posmievali? Koľkými prívlastkami ľudia označili Ježiša počas celej cesty na Golgotu? Aj zločinci budú mať večnú "nálepku": tí, ktorí boli ukrižovaní s Ježišom, jeden kajúci, druhý nie.

Aj v týchto chvíľach sa rozhodujeme, na ktorej strane vedľa umučeného Krista chceme byť. Poznáte ten pocit, keď s dobrým úmyslom chceme niečo povedať alebo urobiť a v tom nás niekto odsúdi. Alebo naopak, ten pocit, ak my niekoho odsúdime, keď urobil alebo povedal niečo pravdivé. V každom prípade, ak človek, či už navonok alebo vo vnútri niekoho odsudzuje, zasadzuje veľkú ranu. Boľstne tlčíeme klince, ktorými chceme pribiť "označenie" - "nálepku" na niekoho.

Teraz si v mysli predstavme, ako vyberanie takto nabitého klinca dlho trvá. Niektoré slabšie nabité klince v podobe osobných myšlienok, ktoré ten druhý nepozná, sa odstraňujú ľahšie. Ale tie, ktoré sú aj vyslovené, zraňujú viac. Všetci vieme, aká veľká rana po klincoch ostane. Nejde len o priemer, ale aj o hĺbku.

Tú najväčšiu ranu, ktorú sme spôsobili my všetci naším hriechom proti Bohu, teraz Ježiš na kríži "opravuje". Od tejto chvíle až po posledný výdych ho už nikto viac fyzicky nezraní. Už je tu len ľud, ktorý ho slovne napáda. Zatiaľ čo rana do živého tela sa fyziologicky zahojí, tak rana na duchu krváca a jej liečba trvá aj celý život. Poučme sa zo slov Pána Ježiša: „*Otče, odpusť im,*

lebo nevedia, čo robia.“ (Lk 23,34) Áno skutočne, hriech nás zaslepuje tak, že ani nevieme, čo robíme. Ježišu, prosíme: „odpušť nám.“

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

12. zastavenie: Pán Ježiš zomiera na kríži

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Smrť, aké nepríjemné slovo pre mnohých ľudí, predovšetkým pre tých, ktorí si myslia, že sú pánmi nad svojím životom. Človek stratil vieru v Boha a sám sa stal bohom. Pre takých ľudí smrťou všetko končí.

Ale my katolíci vieme, že Ježiš Kristus smrť raz a navždy premohol a otvoril nám brány neba. Zomrel za hriechy nás všetkých, aby sme mohli byť spasení.

Smrťou sa život nekončí, iba mení.

Ako vnímam smrť? Čo je zmyslom môjho života? Prečo som tu a kto vlastne som? Viem, že v Ježišovi prežitý život končiaci smrťou je vlastne prechodom do domu môjho nebeského Otca?

Pane Ježišu, daj, nech sa zamýšľame nad vlastnou smrťou, aby sme objavili opravdivý zmysel života, a tak boli s Tebou v raji.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

13. zastavenie: Pána Ježiša skladajú z kríža

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Drahý Ježišu, je koniec Tvojho utrpenia. Dielo vykúpenia je dokonané. Hrástka Tvojich blízkych sníma Tvoje telo z kríža a dáva ho do lona Tvojej matky Márie. Jej utrpenie však neskončilo, veď v náručí drží mŕtve telo svojho zmučeného Syna. Plače a trpí, no nezúfa. Prijíma tú bolesť s nádejou, že Nebeský Otec dobre vie, čo robí.

Drahá Mária, kto môže pochopiť Tvoju bolesť? Veď Ty a Tvoj Syn ste boli úplne nevinní, čistí a bez hriechu. V tejto bolesti sa Ti asi najviac priblížia matky, ktoré stratili svoje dieťa. Žena je obdivuhodným stvorením Boha. Má v sebe potenciál prinášať nový život na svet. Keď počne dieťa, nosí ho pod srdcom deväť mesiacov. Potom ho v bolestiach porodí a následne sa o neho stará až do bodu dospelosti. Koľko lásky musí matka prejavíť voči svojmu dieťaťu?!

Drahý Ježišu, spolu s Tvojou bolestnou Matkou Máriou Ťa prosíme za všetkých otcov a matky, ktorí stratili svoje dieťa. Pomôž im niesť bremeno tohto kríža a naplň ich nádejou, že raz sa so svojimi deťmi stretnú v dome Tvojho Otca.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

14. zastavenie: Pána Ježiša pochovávajú

*Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

Koniec. Naozaj, je po všetkom. Všetko trápenie, ktorým si musel prejsť sa skončilo. Ježiša pochovali. Akú bolesť prežívala Mária, keď pochovala svojho jediného Syna? Takú, akú vie pochopiť len milujúca mama. Žiadna mama sa nechce vzdať svojho dieťaťa.

Aj Panna Mária sa mohla zrútiť, ale nestrácala nádej, že jej Syn je Božím Synom a vstane z mŕtvych. Každý potrebuje takúto nádej a aj ja ju môžem mať, ak sa budem utiekať k Ježišovi.

Ježiš je cesta, pravda a život.

Ježišu, naplň nás nádejou v teba, aby sme prijímali čo sa má stať.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

Záver

*Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

Pane, jedna myšlienka o kríži znie: „Každý ho dokáže nosiť, ale nie každý niesť.“ Niesť kríž nie je ľahké, ani pre Teba to nebolo ľahké a ani netvrdíš, že je to ľahké. Ale očakávaš od nás, že sa tie svoje kríže pokúsime niesť takisto ako Ty, čo najviac s láskou, pokorou, prijatím a v spojení s Otcom.

Kríž a utrpenie, ak k nim dokážeme mať správny postoj, dokážu veľmi dobre formovať. Byť viac pri Ježišovi, viac charakterný, viac dobrý, viac pomáhajúci. A možno by sme si mohli pomôcť jednou krásnou slovnou hračkou: Ježiš = JEdnoduchý ŽIvotný ŠTýl.

Pane, daj nám milosť viesť jednoduchý životný štýl, ktorý si nebudeme komplikovať konaním zla, rozbitými vzťahmi, smútkom, ale upevňovať pokojom srdca, vnútornou radosťou, správnu slobodou a vzťahom s Tebou. Amen.

Na úmysel Sv. Otca:

Otče náš.... Zdravas Mária... Sláva Otcu...

Pane Ježišu Kriste, vypočuj Sv. Otca Františka, svojho námestníka, aby dosiahol všetko, o čo prosí v Tvojom mene od nebeského Otca, lebo Ty žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen.